

פרק כג.

בזיון בית המשפט.

פקודה הקובעת עונש על בזיון בית המשפט.

[30 במז, 1929]

פרק כג

פקודות

מס' 12 לש' 1929

מס' 25 לש' 1930

מס' 9 לש' 1931

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בזיון בית המשפט.

פירוש

2. בפקודה זו יהא למונח „בית משפט“ הפירוש דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„בית משפט“ פירושו כל בית משפט אזרחי, לרבות בית משפט עירוני ובית משפט לקרקעות.

3. (1) כל המונע פקיד בית-המשפט בזדון ע"י איזה מעשה או איום מלמלא את תפקידו, או המתנהג בזדון שלא כשורה, בדרך של אלמות, איום או באפן מחפיר, בתוך החדר או המקום שבו יושב בית המשפט לדין או סמוך לאותו חדר או מקום, במדה שיש בה כדי הטלת אימה על בעלי הדין או על אנשים אחרים הבאים לבית המשפט, וכל המקים רעש בעוד בית המשפט יושב לדין מתוך שהוא מביע הסכמה או אי הסכמה לכל פעולה משפטית או לכל פסק-דין, או מקים רעש בכל צורה אחרת, וכל העולב בזדון כל חבר מחברי בית המשפט או כל חבר-יועץ או כל פקיד מפקידי בית המשפט בשעה שהוא יושב לדין או בשעה שהוא משמש בבית המשפט, או בשעה שהוא הולך לבית המשפט או חוזר משם, הרי עלול אותו אדם להתפס מיד עפ"י צו בית המשפט ולהעצר עד שבית המשפט יסיים את ישיבתו ולאחר עריכת חקירה ודרישה ועיון בו במקום ומיד ובלא כל משפט נוסף יהא צפוי לקנס של המשה פונגטים או למאסר חדש ימים לפי ראות עיניו של בית המשפט.

התנהגות פרועה בבית-משפט או סמוך לבית משפט והפרוצדורה בענין זה

(2) על כל דבר עונש כזה יערך זכרון דברים שבו ירשמו את העובדות המהוות את העברה ומדת העונש, ואם הוטל העונש ע"י שופט-שלום, תשלח העתקה

מזכרון הדברים בתוך שלושה ימים לזקן השופטים, והלה רשאי, מבלי שישמע כל טענה, לשנות את הצו שניתן ע"י שופט השלום או לבטלו.

(3) שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע באחריותו של אדם העובר עברה כלפי בית משפט או כלפי כל פקיד מפקידיו להיות מובא במשפט עפ"י סעיף 112 או 116 של החוק הפלילי העותומני:

בתנאי שאם נענש אדם על עברה עפ"י סעיף זה לא יהא צפוי להיות מובא במשפט שנית על אותו הדבר, ואם החלו כבר במשפט, יעוכב ע"י בית המשפט המחוזי באותו האופן ובאותם התנאים אשר ייטבו בעיני בית המשפט.

4. (1) מקום שמשפט אזרחי או פלילי עודנו מתברר בפני בית משפט, ופרסם אדם כל דבר בכתב או עשה כל מעשה ביחס לאותו משפט המכוונים או העשויים להשפיע על אותו משפט או להפריע או לעכב את מהלך הצדק או לגרום בויון לבית המשפט שבפניו מתברר המשפט, יכול בית המשפט הגבוה, עפ"י בקשת כל צד למשפט, או על דעת עצמו או על פי הצעת היועץ המשפטי, להזמין אותו אדם יזיפיע ויתן טעם מדוע לא יענש בקנס או במאסר על בזותו את בית המשפט, ואם לא הופיע, יכול בית המשפט להשתמש בצו תפיסה כלפי אותו אדם כמו שנקבע להמראת צו או איסור בית דין.

פרסום שיש בו כדי להטות משפט צדק או משום בויון בית המשפט

(2) כל צו עונש שניתן עפ"י סעיף זה לא יטיל עונש העולה על מאסר שנה אחת או על קנס מאה פונט או על שני העונשין כאחד.

5. סרב עד להחקר עפ"י החוק או להשיב על אותן שאלות שהוצגו לפניו כחוק, ולא הראה כל טעם צודק לסרובו, יכול בית המשפט לתתו מיד במאסר למועד שלא יעלה על חדש אחד, חוץ אם הסכים בינתיים, לפני סיום המשפט, להחקר ולהשיב על שאלות.

דין עד המסרב להשיב על שאלות

6. (1) בית המשפט העליון, בית המשפט לפשעים חמורים, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922, בית המשפט המחוזי ובית המשפט לקרקעות, תהא להם הסמכות לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה.

המסרב לציית לצווי בית המשפט מס' 9 לש' 1931

(2) לא ינתן צו המטיל קנס או מאסר אלא אם כן הוזמן הממרה להופיע ונענה להזמנה, או, כשלא בא מעצמו, הובא לפני בית המשפט בצו תפיסה כדי להראות טעם מדוע לא ינתן נגדו צו כזה.

ירידה לנכסים

7. (1) מי שהאשימוהו בהמראה ואי אפשר למצוא אותו בתוך תחומי שפוטו של כל בית משפט בפלשתינה (א"י), יכול בית המשפט ליתן צו המטיל קנס או מאסר ככל אשר ימצא לצודק, או לצוות שינתן כתב ירידה לנכסיו, ואותו כתב ירידה לנכסים ישעבד את נכסי המקרקעים שלו באותו אופן ובאותו שעור מכל הבחינות כדין צו ירידה לנכסים במשפט אזרחי.

(2) כתב ירידה לנכסים יהא ערוך אל שני אנשים או אל יותר משנים שיתמנו לכך ע"י בית המשפט, ובו יצטוו ויורשו לרדת לכל נכסי המקרקעים של האדם שניתן נגדו הכתב, ולגבות וליטול ולקבל לרשותם לא רק את דמי השכירות והרוחים של מקרקעיו האסורים, אלא גם את סחורותיו, כליו ומטלטליו ולעכבם ולהחזיקם בידם בתורת עיקול, עד שיופיע לפני בית המשפט ויסיר מעליו את אשמת הבזיון, או עד שבית המשפט יצוה אחרת: יכול בית המשפט לצוות לשלם מתוך ההכנסות, המתקבלות מאותם הנכסים שירדו אליהם, את כל ההוצאות הכרוכות בהוצאה לפועל של הירידה לנכסים לרבות אותו השכר ההוגן לאנשים שנתמנו להוציא לפועל את הירידה לנכסים, ככל אשר ימצא בית המשפט לנכון לפסוק.

(3) בכל משפט נגד אדם על המראה, יתן בית המשפט שבפניו מתברר הענין אותו צו שימצא לנכון ביחס לתשלום ההוצאות שנגרמו מתוך כך.

ערעורים

מס' 9 לש' 1931

8. (1) צו המטיל ענש שניתן ע"י בית משפט מחווי או בית משפט לקרקעות עפ"י סעיף 6 יהא ניתן לערעור באותם התנאים הנוהגים בערעור על פסק דין פלילי המטיל עונש כיוצא בזה.

(2) בהתחשב עם הוראות סעיף 3 (2), אין לערער על כל צו המטיל ענש שניתן ע"י כל בית משפט עפ"י סעיף 3 (1).

הפקודה תנהג לגבי בירור משפטי בפני פקידים מסדרים.
פרק פ.

9. ההוראות דלעיל שבפקודה זו תחולנה על כל פעולה משפטית של פקיד מסדר ברור תביעות עפ"י פקודת הקרקעות (קביעת זכות הקניין), כאילו היה אותו פקיד בחזקת בית משפט וכאילו היה העונש שהוטל ע"י פקיד מסדר עונש שהוטל ע"י שופט שלום.

10. (1) כל אדם —

העולב את בית המשפט

מס' 25 לש' 1930

(א) המשתמש במלים, בין בעל פה ובין בכתב, כלפי כל שופט בבית דין דתי, או כלפי כל שופט שלום בקשר עם משרתו, על מנת לנבל את שמו בתורת שופט, או

(ב) המפרסם כל דבר גדוף כלפי שופט, אחד שופט בבית משפט אזרחי ואחד שופט בבית משפט דתי, או כלפי כל שופט שלום, על מנת להטיל חשד או בוזון בהנהלת המשפט,

יהא צפוי למאסר שנתים ימים:

בתנאי שהיכוח, בגלוי לב ובדרך ארץ, על טיב ההחלטה של שופט בשאלה שיש בה משום ענין צבורי לא יחשב עברה עפ"י פקודה זו.

(2) הוראות סעיף זה תחולנה על כל פעולה משפטית של פקיד מסדר בברור תביעות עפ"י פקודת הקרקעות (קביעת זכות הקנין) כאילו היה פרק פ. אותו פקיד בחזקת בית משפט.

פרק כד.

אגודות שיתופיות.

פרק כד

פקודה

מס' 50 לשי' 1933

פקודה המאחדת ומתקנת את החוק הדן באגודות שיתופיות.

[27 בלמנכ, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת האגודות השיתופיות. השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש
הכתוב יחייב פירוש אחר.—

„ברית פיקוח“ פירושה התאגדות רשומה של אגודות שתכליתה העיקרית היא לדאוג לבקורת החשבונות של האגודות הרשומות שהן חבריה, נוסף על הפקוח עליהן וחנוכך בעניני קואופרציה ;

„אגודת כספור מרכזית“ פירושה אגודה רשומה שתכליתה העיקרית היא לתת הלואות לאגודות רשומות אחרות ;

„אגודה מרכזית“ פירושה אגודה רשומה אשר נוסדה כדי להקל על פעולותיהן של אגודות רשומות בהתאם לעיקרוני הקואופרציה והיא כוללת ברית פקוח ואגודת כספור מרכזית ;

„ועד“ פרושו המוסד המנהל של אגודה רשומה אשר בידו הופקדה הנהלת עסקיה של האגודה ;

„חבר“ כולל אדם המצטרף לבקשה לרישום אגודה ואדם אשר נתקבל כחבר לאחר רישומה בהתאם לתקנות האגודה ולפקודה זו ולתקנות שהותקנו על פיה ;

„פקיד“ כולל נשיא, יו"ר, מזכיר, גזבר, מנהל, מנהל עסקים, חבר הוועד, או אדם אחר המורשה לפי תקנות האגודה ליתן הוראות בנוגע לעסקים ;